

Motion till riksdagen 2009/10:K260

av **Fredrick Federley (c)**

Grundlagsändringar

Förslag till riksdagsbeslut

1. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att utreda ett införande av enmansvalkretsar eller fullt personval vid val till riksdagen.
2. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att utreda ett införande av ministerstyre.

Motivering

Sverige har en lång tradition av partiföreträdarskap. I partiföreträdarskapet uppstår en naturlig svårighet för väljarna att veta om det är partiet eller en kandidat man röstar på. En väljare sätter sitt kryss för en kandidat som kan bli personvald men som i slutänden blir en del av partiet.

Det är ett demokratiskt problem att riksdagsledamöterna har en så svag ställning i förhållande till sitt parti liksom den rent faktiskt svaga ställningen i förhållande till regeringen. I ett demokratiskt land borde det vara väljarens önskan om sin företrädare som står över partiernas val av kandidater men också politisk linje.

För att stärka medborgarnas inflytande över politiken och för att stärka de enskilda riksdagsledamöternas position finns det all anledning att överväga att införa enmansvalkretsar eller fullt personval.

På samma sätt behöver vi stärka den parlamentariska kontrollen av ministrar och också ge ministrar större befogenheter att agera. Vid kriser eller politiskt svåra situationer avkrävs allt som oftast ministrars svar på vad de avser att göra, hur de skall agera och hur de skall lösa problemet. I Sverige är den möjligheten begränsad eftersom ministerstyre inte är tillåtet utan regeringen är kollektivt ansvarig för beslutade regleringsbrev.

Det ger vid handen att ministern inte kan agera så snabbt och handlingskraftigt som situationen kan kräva. Det leder också till en rad anmälningar till

Fel! Okänt namn på

konstitutionsutskottet, som blir ett spel för gallerierna där det enda syftet är att svärta ned ministrar och inte råda bot på politiska problem.

Att vi inte har ministerstyre gör det också svårare för riksdagsledamöterna att utöva och utkräva parlamentariskt ansvar av ministrarna, som borde stå ansvariga inför de beslut de fattat direkt gentemot riksdagen.

Stockholm den 28 september 2009

Fredrick Federley (c)